

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIV.

V Ljubljani, mesca decembra 1911.

Štev. 12.

Razglas.

Našemu društvu je došlo poročilo od »Zveze čebelarskih društev v Pragi«, da lahko dobi večjo množino brezdavčnega sladkorja za spomladno pitanje.

Ker je imelo osrednje društvo letošnjo pomlad pri razdelitvi sladkorja velike stroške, in ker mu je deželni odbor odklonil podporo, zato je osrednji odbor v seji dne 8. decembra t. l. sklenil sledeče:

Odbor sprejme brezdavčni sladkor, toda le pod pogojem, da prevzamejo sladkor posamezne podružnice, ki ga razdele same svojim članom ter se obvežejo plačati sladkor in vožne stroške.

Le dotični člani, ki niso pri nobeni podružnici vsled njene oddaljenosti, naj se obrnejo ali do najbližnje podružnice v dotičnem kraju, ali pa se več sosednih čebelarjev dogovori med sabo, koliko bi potrebovali sladkorja, in kdo med njimi prevzame blago in plačilo.

Edino čebelarji iz ljubljanske okolice dobe sladkor pri osrednjem društvu v Ljubljani. Po pošti se ne bode razpošiljalo.

Cena brezdavčnemu sladkorju je od letošnje pomladi zelo poskočila vsled ustanovitve sladkornega kartela, namreč od 34 na 60 K 100 kg na mestu v Pragi. Sladkor razpošilja tovarna sama v vrečah najmanj po 100 kg.

Tiskani vzorec, ki je priložen vsem članom, razun štajerskim, naj se natančno izpolni s podpisom, kdo prevzame blago in plačilo, pošlje osrednjemu odboru v Ljubljano najkasneje do 25. t. m., ker ima odbor 26. decembra sejo, ki mora še isti dan naznaniti »Zvezi« množino sladkorja. Vsled tega se na poznejše prijave na noben način ni mogoče ozirati.

Pripomni se, da čez pet kilogramov brezdavčnega sladkorja ne sme dobiti noben panj.

Ko izve osrednji odbor, koliko sladkorja dobi naše društvo, določi tudi, koliko dobe posamezne podružnice, kar se bode pismenim potom ali v »Čebelarju« naznanilo.

Odbor.

Hvala! — Prosim!

Komu hvala? Dame imajo prednost, zato najprvo gospej „matici“ Kosijevi za prisrčne pesmice, ki je z njimi opremila mesečna opravila. Gospod Kosi jih je mesec za mescem tako skrbno sestavljal, da sme biti „Čebelar“ ponosen nanja. „Čebela v zakonu“ gospoda Zdolška je delo, s kakršnim bi se lahko ponašal z njim največji čebelarski list. Kdo bi mu ne bil hvaležen! In Ti dragi Jurančič, čeprav tožiš, da Ti oči pešajo, zalagal si „Čebelarja“ s članki, da si si ž njimi v teku štirinajstih let postavil za vedno spomenik v slovenskem čebelarskem slovstvu. Hvala in slava Ti! Srčna hvala pa tudi vsem drugim, ki ste bili sotrudniki letošnjega „Čebelarja“.

Prosim pa vse dosedanje delavce pri „Čebelarju“, ostanite mu naklonjeni še nadalje! Kar nas je v društvu, vsi vam bomo hvaležni. Nas ni malo, pa nas bo še več. Ne samo, da ostanemo vsi zvesti „Čebelarju“, temveč izkušali bomo vsak po svojih močeh, da privabimo še druge v svoj krog. Upam, da sem povedal to iz src vseh.

Urednik.

Čebele in čebelar v decembru.

Jos. Kosi, Celje.

O, božična noč, ti krasna,
blažena in sveta si,
vsaka zvezdica na nebu
lepše, žarnejše blesti.

Pa kaj vendar to pomeni?
ali ni počitka čas,
da veliki zvon cerkveni,
vabi k božji službi nas?

Vidiš cerkvico tam malo,
kak je veličastna zdaj,
al' nebo je luči dalo,
da je krasna kakor raj?

So li angelci prinesli
svetlih zvezdic sto in sto,
da sprejeli bi slovesno
dete božje radostno?

Dišeči vosek, snežno beli
je žgalni imenitni dar,
ki da krasoto cerkvi celi,
ko stopi Bog zdaj na altar.

Vse te vel'ke, krasne sreče
sad truda so čebelnega,
ki kaže nam, kako goreče
tudi te častijo Stvarnika.

Nepričakovano lep je bil mesec november. Povprečno topel, nam je prinesel lepo število krasnih solnčnih dnevov. Poljedelec je lahko opravil svoje jesensko delo in spravil svoje pridelke, a tudi naše čebele niso mirovale. Pridno so letale, rešile so, kar se je še rešiti dalo, in marsikatera se je vračala bogato obložena s svojega izleta domov. Prijazen, kakor je prišel, se je november tudi poslovil od nas.

Stopili smo v mesec december in z njim na zadnjo stopnico letošnjega leta. Dnevi se vedno bolj krčijo, solnce izgublja svojo moč, in že na pol speča narava se bode udala popolnoma svojim sanjam, v katere jo bode zazibal mesec december. Bela odeja jo bode krila v sladkih sanjah o bodoči prijetni pomladi.

Tudi naša čebela bode tedaj že počivala, tesno stisnjena ena ob drugi. Mirno šumeče si bodo pripovedovale bajke o krasni pomladi, o zlatem solncu in o dišečih cvetlicah.

Čebelar bode do tedaj že svoja ljudstva vzimil. Skrbeti mu bode še zato, da žrela obsenči in tako zabrani dostop solnčnim žarkom, ki bi izvabili čebele k pogubonosnim izletom.

Okoli čebelnjaka naj vlada popolen mir, in odstrani se naj vse, kar bi jih vznemirjalo. Tudi senicam in drugim takim nadležnežem se naj pristop k čebelnim žrelom zabrani.

V dolgih zimskih večerih imel bode čebelar priliko, ozirati se na svoje delovanje v preteklem letu, na uspehe, katere je dosegel in napake, katere je naredil, da se jih v bodoče izogne. „Slovenskega Čebelarja“, ki ga je čez leto radi pomanjkanja časa morebiti le površno pregledal, naj še enkrat skrbno prebere. Tudi Janševih in Lakmayerjevih knjig naj ne pozabi. Zima bode nudila čebelarju tudi čas za narejanje panjev in okvirjev, kuhanje voska in izdelovanje umetnega satovja.

Z mesecem decembrom jemljemo slovo od letošnjega leta. Dokončali smo svoje delo v tem letu in s pričakovanjem bodemo stopili v novo.

Tudi jaz se poslavljam od Vas, dragi tovariši-čebelarji. Dokončal sem svoje delo. Ne zamerite mi, če vas nisem povsem zadovoljil, ker moje izkušnje so še majhne. Ko mi je gospod urednik to delo ponudil, bil sem namenjen isto odkloniti, a ljubezen do stvari in moja sebičnost so končno zmagali.

Ni bila to materijlena sebičnost, o kateri se tukaj ne more govoriti, ampak mislil sem, da se bodem pri tem delu tem bolje uglobil v stvar in prebiral različne čebelarske knjige in časopise, katerih imam dovolj na razpolago, in s tem največ sam sebi koristil. A le prekmalu sem se prepričal, da je k temu delu treba vsestranskih izkušenj, zakaj pri nas se čebelari z mnogovrstnimi sistemi in tudi krajevne razmere so jako različne. Vendar volja je bila dobra, in prosim blagovolite tudi to dejstvo pridati na tehniko ocene.

K slovesu sprejmite moje srčno voščilo k božičnim praznikom in novemu letu.

V novem letu nam bodi sv. Ambrož milostljiv in nam podeli bogato čebelarsko leto.

Vam, gospod urednik, pa povem na uho, da je pesmice, s katerim sem zabelil svoja mesečna navodila, pela moja, na vseh potih življenja zvesto in udano me spremljajoča matica.¹

~~~~~

Medica.

(Urednik.)

Letos so nabrale čebele ponekod velike množine jelovega medu, ki ga pa čebelarji radi temne barve težko v denar spravijo. Morebiti bo komu ustrezno, če prinese „Čebelar“ par navodil, kako je kuhati medico, ki je, če pravilno napravljena, zdrava pijača, nič slabēja, ko kakšno vino srednje

¹ Sem djal, da morejo tako nežne pesmice priti le iz ženskega srčka! — Op. uredn.

vrste. Vina so zdaj draga, lahko pa si napravi čebelar sam ceno domačo pijačo zase in ob večjih delih tudi za družino namesto žganja, ki ga hoče dandanes imeti že vsak posel. V prejšnjih časih so kuhali medico splošno, sedaj pa jo je spodrinilo največ ravno žganje.

Pričnem naj z Janševim navodilom, — bomo videli kako so kuhali medico naši predniki:

Medena voda se kuha v kotlu ali drugi posodi toliko časa, dokler se ne peni. Pena se posnema med vrenjem neprenehoma s penavko. Ako ne izmetava nobenih pen več, se dene v platneno vrečico ali v mošnjiček stolčenega cimeta, klinčkovih žbic, zrezanih pomarančnih olupkov, če hočeš tudi muškatovega cvetja in oreščka, nekoliko žefrana, limbergarja ali popra, kolikor se ti zdi; vrečica se obteži s kamenčkom, da se potopi. Vmes se dene tudi hmelja, ki napravi medico trpežnejšo. Če se predolgo kuha, medica premočno kipi in dobi zoprno sladkobo.

Ko je medična voda tako zavrela, jo odcedi brez nesnage, ki se je na dnu usedla, v leseno posodo in jo pusti, da se shladi. Potem jo napolni v sodčke ter jo spravi v klet, da kipi, ali kakor navadno pravimo, da dela. Mošnjiček z dišavami visi lahko še notri. Po tri- do pet-tedenskem kipenju je medica gotova in pitna. Čim starejši prihaja, tem boljša je. Po končanem kipenju vzameš mošnjiček z dišavami, ko si ga iztisnil, vun, napolniš sodček do vrha in ga pustiš še nekaj dni odprtega, da izmeče vso nesnago do čistega.

Končno zabiješ sodček z veho in ga pustiš ležati. Jagode, maline, črešnje in dr. ji dajo prijeten okus.

Župnik Boštjan Kneipp, ki ni bil samo slavnoznan zdravnik, ampak tudi znamenit čebelar, priporoča v svoji čebelarski knjigi kuhanje medice po sledečem načinu:

V popolnoma snažen bakren kotel se dene 60 do 65 litrov mehke vode. Ko se je voda že precej segrela, se vmeša vanjo približno 6 litrov medu. Ta medena voda se pusti poldrugo uro prav nalahko vreti. Umazana pena se po potrebi posnema. Po vrenju se medica prelije v pločinaste ali glinaste posode, in kadar se toliko shladi, da je le še toliko mlačna, kot na solncu segreta voda, se pretoči v skrbno osnažen sod. Veha se ne zapre, ampak se samo na rahlo dene na sod. Če je klet precej gorka, se prične vrvež v 5—10 dneh. Po štirinajstdnevem vrvežu se to mlado medeno vino pretoči v drug sod. Gošča ostane seveda na dnu prvega sode. V drugem sodu traja vrvež prilično 10 do 14 dni, in kadar se je medica popolnoma umirila, da se v sodu ne sliši več šumenja, se veha zapre. Po 3—4 tednih je medica čista in pitna. Ako se potem pretoči v steklenice, dobro zamaši in dene v mrzel pesek, se v nekaterih dneh močno peni. Ta pijača je zelo hladilna, zato jo pijo prav radi bolniki, ki imajo vročino. Če bolniki ne morejo ne vina, ne piva piti, jim je tako medeno vino pravo krepčilo. Je pa tudi zdravim dobra pijača; pije naj se pa le pomalen, ker se sicer upre.

Dr. Dzierzonov recept:

Medena voda (čist med v razmerju 15 kilogramov na 56 litrov vode) se v čistem kotlu tako dolgo kuha in posnema, dokler ne pridejo nobene pene

jih imel takrat še doma, so še prav dobro letele na jelko, zato se ne umišlja dolgo, ampak takoj je bil storjen sklep, da jih pripelje že pojutršnjem — na sv. Jakoba dan — ker v njegovem kraju itak ni nobene paše. Vrne se takoj s prvim vlakom, da pripravi svoje čebele za na pot, jaz pa grem po vasi iskat voznikov za njegove čebele in deloma za svoje, da napravim prostor v čebelnjaku. Zvečer pred sv. Jakobom sem naložil na dva voza svoje čebele; do pol polnoči sem se medel z njimi. Spanja je bilo malo, ker sem voznika naročil že za ob treh zjutraj, ali še tistih par ur sem imel tako hude sanje, da sem o pol treh ves izmučen vstal. Sanjalo se mi je namreč, da sem na krošnji nosil prav težko čebele, pa da se mi je panj odprl, ter da sem bil koj ves živ čebel. Ni čuda, če sem se ves v potu zbudil. Tako se je pričel zame kritični dan, katerega naj na kratko opišem:

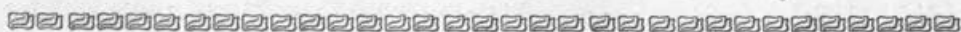
Kritične dneve imenujejo vremenski preroki take, na katere napovedujejo slabo vreme; dnevi s točo, strelo, potresom, nevihto, povodnijo itd., pa so kritični dnevi prve vrste. Poleg vremenskih kritičnih dni pa ima vsak človek v svojem življenju tudi take, na katere je imel kakšno nezgodo, in če je imel kdaj posebno nesrečo ali smolo, je to tudi kritičen dan prve vrste. Jaz sem doživel že mnogo takih dni. Par za zgled:

Pet let sem imel cvet šišenskih deklet kot za svojo bodočo nevesto, kar mi sporoči nekega dne prijatelj, da je dejala mati tistega cveta: „Naša Minka ne bo hodila v hribe stradat, (kako je poznala učiteljsko mizerijo!) ona dobi lahko boljšega ženina“. (Mislila je takrat na Ančnikovega Toneta, ki je pa kmalu potem umrl). Bil je to zame pasji dan prve vrste, ali polagoma sem se potolažil, ker sem bil uverjen, da sem bil tisti materi le zet „za silo“.

Svoj živ dan tudi ne bom pozabil, kako sem streljal na Stolu z zaprto pušo največjega srnjaka, kar sem jih kdaj videl ali ustrelil, čeprav sem jih podrl že dokaj nad sto. Oh, kakšen je bil, kot mlad junček! Stal mi je na dvajset korakov, ali predno napnem je bil že v goščavi.

Predlanskim sem bil na petelinu. Lovec mi je že spotoma pravil, da tako glasno kleplje, kakor še nikdar ni nobenega slišal. Lahko ga je bilo zalesti; ravno ob štirih zjutraj je dala puša ogenj, in petelin pade kakih petnajst korakov od borovca, ki je na njem pel. Čudno se mi je pa takoj zdelo, da je precej nalahko pal; lovil se je namreč še s perutmi po zraku, in namesto da bi hitro drugič nabasal in šel s pušo ponj, sem pušo prislonil k drevesu ter ga šel iskat praznih rok. Našel sem ga v grmičju stoječega, držečega glavo k tlom. Prijeti sem ga hotel za vrat in nisem bil z roko več od njega kot dve pedi, kar steče po robidju in ni ga bilo več. Iskali smo ga trije in sam še cel drugi dan kakor šivanko — izginil je, kakor kafra.

Kdo more popisati kritični dan, ko so mu pokopali najdražje na svetu, drago mamico, ljubljenega očeta, vdanega prijatelja, ali če se mu razblini kakšna srčna nada v nič! Pa saj ima vsak svojih težav in kritičnih dovolj, zatorej naj pridem k letošnjemu dnevu sv. Jakoba. Konec prihodnjič.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled: oktober 1911.

Kraj	Učinek tehtanega panjů										Temperatura			Izletnih dni	Dni					
	Donos			Upad			Čist(a)		Najvišji donos	Dne	najvišja	najnižja	Srednja mesecna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina			Pre-bitok	Poraba	Dne	0 1/2 celi													
	1	2	3				1	2	3	0	1/2	celi								
Ljubljana	—	—	—	10	45	15	—	70	—	—	23	2	12.1	17	14	—	9	10	12	8
Ilirska Bistrica	—	—	—	40	50	50	—	140	—	—	21	1	11.1	18	8	—	6	12	13	22
Kranj	—	—	—	14	14	14	—	42	—	—	22	0	11	—	8	—	9	11	11	4
Dovje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Podgorje pri Kamniku	15	—	—	45	50	20	—	100	—	—	25	1	11.4	21	9	—	9	11	11	17
Rova pri Radomljah	—	—	—	50	40	10	—	100	—	—	20	—1	8.11	18	10	—	13	17	1	11
Metlika	—	—	—	20	25	15	—	60	—	—	24	0	11.6	23	9	—	6	16	9	25
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	70	40	40	—	150	—	—	23	—1	9.2	17	12	—	19	2	10	26
Strlac pri Šmarjeti Dol.	—	—	—	27	20	18	—	65	—	—	24	2	12.8	21	6	—	11	7	13	16
Brojnica pri Nabrežini	—	—	—	60	30	40	—	130	—	—	22	10	15.8	30	9	—	6	5	20	10
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	10	20	35	—	65	—	—	24	2	11.7	24	5	—	6	16	9	—

„Učinek tehtanega panjů“ je naveden v *dkg*.

Ljubljana. Oktobra je bilo vreme za čebele še precej ugodno, posebno druga in zadnja tretjina mesca. Tu je bilo mnogo mirnih in toplih solčnih dni in naše varovanke so prav pridno donašale cvetnega prahu. Z veseljem so tudi sprejele in predelale sladkor, ki sem jim ga dal za zimsko hrano. Letos sem se prepričal, da kristalni sladkor ni tako nedolžen, kakor ga hvalijo časopisi in učne knjige. Trdi se o njem, da nima nič ali zelo malo barvila in da je vsled tega za krmljenje najboljši. Ta trditev ni sedaj več povsem resnična. Ko sem ga letos nekaj časa vrel, nabrale so se na njegovem površju čudovite množine modrega barvila in lahko rečem, da vsaj tolike, kakor na navadnem sladkorju. Ker je barvilo čebelam škodljivo, ne zadostuje, da sladkor samo zavremo, ampak treba ga je med vrenjem posneti toliko časa, da se popolnoma učisti. Poročevalec.

Ilirska Bistrica. V drugi tretjini pritiskal je oster mrz in na prostem polju padla je slana. Medtem, ko smo pričeli z zimskim krmljenjem, obrnilo se je na južno in gorko. Krmiti smo letos pričeli pozno. Čakali smo na ne-

obdačen sladkor in vsled skrajno visokih cen, na nižje cene. Neobdačenega sladkorja nismo dobili in cene so šle tem višje, čimdalje smo čakali. Končno smo bili primorani, kupiti ga po neverjetno visokih cenah. —

Kdor ima mnogo panjev, pridelala lahko dosti, a tudi pokrmi lahko dosti v slabih letih. Pri nas smo znosili silnih kvintalov „kristalnega“ v čebelnjake. Podrobnosti poročamo prihodnji mesec.

Z zalego so ljudstva prenehala že zgodaj v septembru, a vendar so panji precej živahni. Žnideršič.

Kranj. Vse normalno in primerno poznemu času, ki se v njem nahajamo. Konjedič.

Podgorje pri Kamniku. Kdor svojih čebel ni nakrmil v septembru je to lahko storil še v oktobru. Bili so še lepi in gorki dnevi, ki so jih čebele porabile za trebljenje ter za predelavanje in pokritje danega sladkorja.

Salla th.

Rova pri Radomljah. 1 kg so mi čebele porabile ta mesec in to se mi zdi malo preveč. Nekatere dneve so precej izletavale in celo obnožino prinašale, tako celo 31. t. m. Rjavo obnožino so dobile na resedi, ki na šolskem vrtu še zelo cvete. 9. t. m. sem končal s pitanjem za zimo, 29. t. m. sem jih odel in sedaj so z vsem preskrbljene do aprila. Schmeidek.

Strlac pri Šmarjeti. Mesec je bil hladen, posebno noči. Paše ni bilo nikake. Ker smo za dopolnitev zimske zaloge že prej skrbeli, nismo imeli ta mesec posebnega opravila. Gregorčič.

Brojnica pri Nabrežini. Vsled lepega in gorkega vremena so čebele v prvih dveh tretjinah še nekoliko nabirale na žepku in prinašale tudi mnogo cvetnega prahu. Vendar ni bilo zaradi obile zalege nikakega donosa. Za primorske čebelarje je bilo letošnje leto prava nesreča. Medu niso pridelali nikjer ali pa le prav malo. Tega so morali dati celo takim plemenjakom, ki niso rojili. Kdor je imel kaj rojev in jih ni kasiral ali nakrmil, mu že sedaj umirajo gladu. Izida letošnje zime si skoraj ni mogoče predstavljati. Sila.

KRANJSKE PODRUZNICE.

Čebelarska podružnica v Lazeh pri Planini ima svoj redni občni zbor s predavanjem g. Ant. Likozarja dne 7. prosinca l. 1912 ob 3. uri popoldne v gostilni pri gosp. Franc Leskovcu v Lazeh šte. 25 s sledečim sporedom; 1. Poročilo predsednika. — 2. Poročilo blagajnika. — 3. Plačevanje udnine

in sprejemanje novih udov. — 4. Volitev odbora. — 5. Predlogi in nasveti. 6. Predavanje. Čebelarji, udeležite se polnoštevilo občnega zbora! Ker je upati, da bo več novih udov, moramo v podružnici nekoliko preurediti.

Jožef Klančar, t. č. tajnik in blagajnik.

Iz Potstrmca. Ker moramo biti čebelarji vedno drug drugemu desna roka, je naša sveta dolžnost, da se podpiramo med seboj z dobrimi nauki in nasveti. Pohvaliti se morem letos; takoj pri spomladnem pregledovanju sem bil zelo zadovoljen, ker mi ni noben panj zamrl. Ob črešnjevem cvetju so zastavile matice obilno zalege, in zgodaj sem imel rojitev, ki je bila zelo razvita. Vsak panj je dal po tri roje, a sem tretjiče vračal. Ker so bili roji zgodnji, so dobro porabili travniško pašo, na to pa so mahnille čebele v gozd. Jelka, črna malina in srobot, vse je medilo, da se je kar cedilo.

Matevž Ogrinc.

Iz kranjske okolice. Leto se bliža koncu, čebelar pa že danes lahko potegne črto pod dohodke in stroške zadnjega čebelarskega leta, ki se sme po vsi pravici imenovati najzanimivejše, tuintam tudi najugodnejše, kar smo smo jih doživeli v zadnjih desetletjih. Ko pregledujemo posamezne postavke, ne najdemo iz početka nič posebnega, nič takega, česar bi ne bili pričakovali po naših starih čebelarskih pravilih in rekih. Zima ni bila huda, čebele so vobče dobro prezimile, pomlad ni kaj nagajala, in roje smo po večini že maja mesca ogrebli. Ob neznatnem pitanju smo dobivali po tri roje od plemenjaka. Prav zgodnji prvci sicer niso bili posebno težki, toda teden dobre majnikove paše je zadostoval, da je bil navidezni nedostatek pokrit, in to tem laglje, ker so bili v takem slučaju drugci tem močnejši. Ker je bilo vreme ugodno, so roji pridno delali, in se mlade matice redno oprasile. Do tu je šlo vse po načrtu, lahko bi rekel, po vspredu, ki ga dela čebelar, opiraje se na izkušnje iz preteklih let. Od tedaj, približno od sv. Petra naprej, pa je zavlada huda suša, in z njo se je pričela izvanredna doba, kakršne ne pomnijo ne mladi, ne stari čebelarji.

Pregovor pravi: „Od sv. Marjete do sv. Ane so vse rožce obrane,“ ker takrat čebele vedno stradajo, ako jim čebelar s pitanjem ne pomore. Julija mesca tedaj, ob silni vročini in občni suši je medilo listje na drevju sploh, najbolj pa jelka. Čim več je v kakem kraju jelovine, tem težji so postali panji in dosegli s koncem mesca vrhunec, to je: domači kranjčiči so bili do konca dodelani in z medom zaliti. Da so prerajali razni prucev tudi izrojenci in drugci, ni bilo napačno, ker v kratkem so bili zopet vsi izdelani in zaliti.

Z avgustom pa je paša prenehala, ker suša je trajala dalje. Ni dežja, ni rose: ajda se je sušila, komaj da je cvetje pokazala. Čebele, kar so jih po stari navadi pripeljali v ajdovo pašo v našo ravnino, so se lažje odpeljale nazaj, ker so morale živeti v tem času ob zalogi prejšnjega mesca. Naši čebelarji, ki zaradi kupčije ne opuste svojih kranjčičev, so navadno popolnoma odvisni od ajdove paše; kaj bi bili počeli letos s svojimi številnimi ljudstvi, če bi jim ne bilo nebo naklonilo v juliju to, kar jim je odvzelo v

avgustu. Izmed drugih nepravilnosti letošnjega čebelarkega leta beležiti moramo tudi to, da se je ob dovažanju povprečno več panjev zadržalo in posulo, kakor ob odvažanju.

Splošni uspeh letošnjega čebelarstva je bil potemtakem bolj kot kdaj odvisen od krajevne lege. Poljanci smo morali svoje plemenjake za zimo deloma s sladkorjem podkrmiti, ne le zato, ker se nam je zdel julijev med pregost, ampak tudi zato, ker ga je bilo premalo. Da so bili podgorci na boljsem, se razvidi med drugim iz poročil dveh članov naše podružnice, ki čebelarita ob vznožju Storžca.

Prvi je prezimil štiri kranjiče, kladel malo do obrojenja in namnožil na 18. Jeseni jih je podrl 10 in natočil iz njih 3 škafe medu; ozimil jih je 8, od katerih je najlažji tehtal 30 funtov. Drugi, ki je tudi 4 kranjiče prezimil in malo pokladel, namnožil je na 29. Od teh sta bila le dva prelahka, vseh ostalih 27 je vzimil.

Ta dva čebelarja pravita: „Bog daj še mnogo takih letin!“ Mi jima iz srca privoščimo srečni uspeh, tembolj, ker sta začetnika, in jima je to v spodbujajo. Kot starejši in potrpljenja vajeni pa se tolažimo in upamo, da Bog v prihodnjem letu tudi na nas poljance ne bo pozabil in nam letošnji primanjkljaj z obresti povrnil.

Mu h i č.

Čebelarica podružnica za Savinjsko dolino je priredila v društvenem letu 1911 sedem podučnih predavanj po raznih krajih Savinjske doline. potovalni učitelj in društveni predsednik g. Černej in čebelariki mojster ter društveni blagajnik g. Pikel sta se radevolje odzvala raznim povabilom ter podučevala o umnem čebelarstvu, osobito čebelarje začetnike o vsem potrebnem, kar jim je treba znati, da bodo kdaj s pridom čebelarili. Predvsem pa sta odgovarjala na razna stavljenja vprašanja, kar se jima zdi najboljši način predavanj, ker se takim potom najbolje ustreže vsem poslušalcem, ki se žele kaj naučiti od čebelarških predavanj.

Letina je bila v zgodnji pomladi prav slaba, a pozneje izvrstna. Čebele so do dobra izkoristile cvetoče sadno drevje, posebno pa črešnjo; zato je bilo dosti rojev. Tudi pravi kostanj je dalj obilo medu, posebno pa hoja in smreka, tako, da skoraj ni bilo praznega satja za ajdo, katera pa vsled nastale suše skoraj itak ni dala kaplje strdi.

Tako smo bili čebelarji ob hribih in v bližini kostanjevih, smrekovih in hojevih gozdov letos zelo obdarjeni s strdjo; a siromaki so bili oni, ki so bili bolj oddaljeni, ki jim je bila edini up ajda, katero jim je pa vzela suša. Bati se nau je to leto samo, da nam bodo čebele trpele čez zimo na grizavosti, posebno če bode dolga, huda zima, ki bi ne pripustila večkratnega čebelnega izleta.

Želim, da bi prineslo tudi prihodnje leto za nas čebelarje enako dobro letino. Predavatelj, gg. Pikel in Černej, pa da še ohranita tudi drugo leto isto navdušenje in požrtvovalnost do čebelarstva kot letos, potem bomo vsi udje podružnice zadovoljni. Res nista dobila za svoj trud niti vinarja, a vsejedno sta storila, kar vama je bilomožno; zato pa tudi naša podružnica cveti, in smo lahko vsi ponosni nanjo. Število udov in navdušenje za čebelarstvo vidoma narašča, kar je le vajina zasluga. To vama bodi plačilo za vajin trud! T a j n i k.

DROBIŽ.

Na led speljani tat. Nekemu župniku je bil ukraden panj čebel. V vaški gostilni je bilo drugi zvečer zbranih polno domačinov, in župnik pripoveduje o tatvini. „No, pa hvala Bogu“ — pravi — „najtežjega mi pa le ni odnesel.“ Ko je to povedal, je odšel stražit k svojemu ulnjaku. Kakor je slutil, je res prišel kmalu za njim čebelni tat ter poizkušal zaporedoma panji, kateri bi naj bil oni najtežji. Izvohal ga je in z veliko težavo odnesel; župnik pa za njim. Ko se je temu zdelo, da je tat že dovolj trpel s panjem, stopi urneje za njim ter ga zgrabi za vrat. Prisilil ga je, da je nesel nazaj panj, ki je bil poln opeke, katero je župnik namenoma vanj naložil. Bajе je bil tat ves premočen in je pozneje pravil, da svoj živ dan ni tako težko nosil.

VIII. odborova seja.

dne 8. decembra 1911.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Gospod predsednik izrazi v imenu odbora sožalje odborniku g. prof. Verbiču o nesreči, ki ga je zadela, umrl mu je namreč sinko.

Brezdavčni sladkor za spomladno pitanje se sprejme pod pogojem, da odbor ne prevzame nobene obveznosti glede razdelitve in plačila. Sladkor bo dostavila tovarna naravnost podružnicam, katere razdele sladkor svojim članom. Podružnice so tudi odgovorne za plačilo.

Dopis dež. odbora, kateri odkloni prošnjo našega društva za podporo, odbor vzame z razočaranjem na znanje. To razočaranje je temvečje, ker si je bil odbor svest, da mu ne odide taka podpora z ozirom na vseskozi nepristransko in strokovnjaško delovanje odbora. Ker se vse druge gospodarske panoge izdatno in celo ženerozno podpirajo, zato se je naravnost čuditi, da tako važna panoga kranjskega kmetijstva, kot je čebelarstvo, ni našlo pravičnega uvaževanja pri gospodih deželnega odbora.

Sklene se, da se ponovno vloži prošnja na deželni odbor za podporo, oziroma se prosi, da se navedejo vzroki, vsled katerih se je prošnja odklonila.

Akademičnega slikarja g. Vavpotiča načrt etiket za med se z malimi spremembami odobri.

Odbor odkloni prošnjo nekega čebelarja za podporo z nasvetom, da se naj dotičnik obrne na deželni odbor.

O dopisu c. kr. kmetijske družbe o zadevi neke podpore, izreče odbor svoje mnenje.

Prihodnja seja bo dne 26. decembra 1911.

Listnica uredništva.

Kdo izmed cenjenih sočebelarjev pride prihodnje leto na vrsto za mesečna opravila? Naj se blagovoli dotični uredniku do božičnih praznikov sam javiti. Delal ne bo samo za mali bakšiš 4 vinarjev od vrste, temveč v prvi vrsti za dobro stvar. — Vesel Božič! Veselo novo leto na vse strani!

Pozor čebelarji!

Vsem tistim čebelarjem, ki nameravajo oprijeti se racijonalnega panjú Albertijevega sistema, ki ga je skozi deset let v velikem številu preizkusil naš največji slovenski čebelar g. A. Žnideršič v Ilirski Bistrici in ki ga je on sam natančno opisal v lanskem letniku »Slovenskega Čebelarja«, javljamo, da je take panji začela izdelovati sporazumno z gosp. A. Žnideršičem mizarska tvrdka A. Trink v Ljubljani, Linhartova ulica št. 8.

Panji se izdelujejo s stroji natančno po Žnideršičevem originalu iz finega smrekovega lesa in so opremljeni z 18 okvirji in matično rešetko. Na željo se bodo izdelovale tudi druge pritikline: remeljci za okvirje, blazine za Albertijeve panji in čebelnjaki za poljubno število panjev tega sistema itd.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Slikam končnice za panjove: Za male kranjske po 20, 40 in 60 h, za večje tuje po velikosti po 80 h in 1 K. — Frančišek Zabavnik, Šmarca, p. Kamnik. 2-2

Garanirano pristen med-pitanec v jako okusno zlato lakiranih pločevinastih posodah 5 kg franko 9 K. — Mihael Kunovar, čebelar, Dravlje, pošta Št. Vid nad Ljubljano. 2-1

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med zajamčeno čist, v 5 kg dežicah po K 8.50 franko, v 25 kg dežah po K 1.50 kilogram.

umetno satje iz zajamčeno čistega voska, za vsako mero prirezano kilogram po K 4.40, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 15.50

Pri večjem odjemu znižane cene.

poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji kot so opisani v 1. številki predlanskega »Slov. Čebelarja« s satniki in začetki iz umetnega satja po K 4.—

Iste z na žico vdelanimi sedmimi umetnimi sati po K 6.60.

Albertijeve panji kompletne kot so v lanskem »Slov. Čebelarju« opisani po K 12.— **Iste** z okvirnimi vrati po K 13.—

Od svojih članov prevzema **svitel trčan med** po K 1.30, **ajdov** po K 1.— **voščine** po K 1.10, **vosek** po K 3.10 kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo. 12-10

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu »Slovenskega Čebelarja« v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku »Slovenskega Čebelarja« Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik »Slovensko čebelarsko društvo«

Tisk J. Blasnik naslednikov v Ljubljani.